



Tisková zpráva

Václav Hájek – Vokna

2.3. – 16.3.2019

Galerijní Laboratoř + Galerie Prokopka, Prokopova 9, Praha 3

Otevřeno : non- stop

Kurátor : Matouš Karel Zavadil

Asistence : Markéta Vaněčková

Pohoštění na vernisáž zajistila Jídelna kuchařek bez domova.

Galerijní Laboratoř v aktuální výstavní sezóně lze nalézt v improvizovaném prostoru hybridní galerie Prokopka, provozované díky iniciativě vizuální umělkyně a kurátorky Markéty Vlčkové od roku 2011 v jídelně hotelu stejného jména v Praze na Žižkově. Hotel Prokopka patří Nadaci Open Society Fund, která se dlouhodobě zabývá rozvojem občanské společnosti. Toto zaměření se prolíná s projektem Galerijní Laboratoře, který nelze vnímat jako pouhou prezentaci současného vizuálního umění, ale spíše v kontextu rozšířeného pojetí vizuálního umění vycházejícího ze strategií new genre public artu. Prvním vystavujícím je historik vizuálního umění, publicista a pedagog Václav Hájek, jehož profesní zaměření je velmi široké. Autor mnoha odborných článků a publikací, ve kterých se zabývá především rozbořením jazyka současného vizuálního umění a reklamy v souvislosti s tématy podprahové manipulace a mocenskými mechanismy. Kromě teoretického díla lze u Václava Hájka také nalézt silný zájem o praktickou výtvarnou tvorbu, podmíněnou technickým zvládnutím formy výtvarného jazyka. Výtvarná tvorba v podání autora spočívá z technického hlediska v malbě na plátno a kresbě. V autorské pozici Václava Hájka je tak možné vnímat nikoliv pouze současný fenomén spojený s faktem prostupování profesních rolí, ale i univerzalizmus autora. V rukopisu Václava Hájka lze rozpoznat četné reminiscence na vizuální slovník vycházející z vývoje umění 70. let 20. století, jde o neoexpresivní tendence německé školy tzv. Neue Wilde - Noví divocí. Na představeném souboru prací Václava Hájka, jejichž dominantním námětem je pohled ze zavřeného okna do krajiny či skici z četných cest, je patrné pojetí díla, které byť je realizováno klasickou výtvarnou technikou a konvenčním vizuálním slovníkem, tak je spíše určitým druhem dokumentu, zprávou o stavu mysli autora pohroužené do meditace prostřednictvím tvorby. Proces tvorby spočívá v zachycení určité situace, která může být odpovědí na současnost, jejímž rysem je neustálá proměna a nestabilita, neschopnost soustředění a především přesycenost vizuálními vjemy, které atomizovanou mysl jedince zaplavují při každém kontaktu s virtuálním světem personalizovanou reklamou. Autorskou odpovědí Václava Hájka je tak dobrovolná izolace, uzavření, nemožnost komunikace, symbolizovaná pouze pohledem skrz zavřené okno na klidnou krajinu a stále stejným panoramatem, střídáním dne a noci, ročních období, kdy kdesi za okrajem obrazu lze tušit existenci stále zrychlující, vše pohlcující pseudoreality výhradně podřízenou imperativu nabídky a poptávky. Okna Václava Hájka do světa nejsou v žádném případě připomenutím renesančního pojetí obrazu, kterým bylo otevřené okno do světa skýtajícího mnohé perspektivní či prostorové jinotaje, ale jde o okno zavřené, kdy autor či divák nedůvěřivě zkoumá realitu ze své periferní pozice. V kontextu opakujícího se motivu zavřeného okna a krajinou za ním tušíme autora zádumčivě hledícího do dálky, na jiných skicích z cest je možné vidět pohled na ubíhající krajinu za oknem jedoucího vlaku, kdy se plocha okna tu a tam jakoby prolamuje, ztrácí kontury a mizí, aby krajina transformována autorem do jiné dimenze jako mořský příboj zaplavila celý interiér kupé vlaku, kdy se smísí všechny pomyslné protiklady v jednotu celku.

Kontakt : 776 254 072

Více info. na : www.galerijnilaborator.cz www.galerieprokopka.cz www.osf.cz www.jakodoma.org

Partneři mediální a jiní :



PANDORA



